

Skatteministeren (Ole Stavad):

For at starte med den sidste ærede ordfører vil jeg gerne understrege, at forslaget her er næsten så modificeret, som det overhovedet er muligt at gøre det. Det er sådan, at hvis man er grænsegænger, bliver man overhovedet ikke berørt af det, og hvis vi f.eks. tager de sydslesvigske skoler, som betaler et delvist socialt bidrag, bliver de ikke omfattet af det.

Jeg har altså sjældent haft et forslag, hvor jeg har været så forundret over, at så mange mennesker, som jeg anser for at være kloge, kan sige noget, der lyder så dumt, og her tænker jeg ikke først og fremmest på ordførerne her i salen. De har såmænd kun været et ekko af noget af det, vi har hørt diverse organisationer sige, inden vi nåede frem til salen her. Jeg undrer mig specielt over dansk erhvervslivs og – man skal aldrig skære alle over én kam – visse organisationers udtalelser.

Jeg mener, at hvis den retstilstand, vi har i dag, blev opretholdt, ville det set fra en dansk synsvinkel være lodret erhvervsskadeligt.

Eksempel: Man placerer sin hovedvirksomhed i Sverige og sin bivirksomhed i Danmark, og man sørger for, at medarbejderne bor i Danmark. De er socialt sikrede i Danmark, fordi de arbejder 1 dag på bivirksomheden i Danmark og de arbejder 4 dage på hovedvirksomheden i Malmø. Når man har den faste forbindelse, gør det ikke den store forskel, om man tager toget den ene eller den anden vej. Og det er ikke noget med langt fra hjemmet, og hvad der nu ellers hører med til det omkvæd dér, nej, det er sådan almindelig hjem-arbejdsplads-pendling. Men hvis det er sådan, at man indretter sig på den måde som virksomhed, så betyder det, at man fra indtægten på hovedvirksomheden i Sverige for de 4 dage om ugen nøjes med at betale de 25 pct. svensk bruttoskat og sparer de 33 pct. svenske arbejdsgiverudgifter, fordi hele den sociale sikring for den pågældende og den pågældendes familie er i Danmark. Bare som et eksempel.

Jeg kan ikke forstå, at der ikke er kloge folk, der også indimellem udtaler sig for de organisationer, som repræsenterer dansk erhvervsliv, der kan se, at hvis vi opretholder en retstilstand af den karakter, så risikerer vi, at hele erhvervsudviklingen kommer til at ske på den svenske side, og så kan folk få lov til at bo på den danske side, uden at vi får skatteindtægter i øvrigt, samtidig med at vi står med hele det sociale ansvar. Er det det, hr. Flemming Hansen mener er

så ondskabsfuldt ved det her forslag? Jeg forstår det ikke. Jeg forstår det simpelthen ikke.

Jeg forstår heller ikke, at man synes, det er tilsigtet og hensigtsmæssigt, hvis en dansk bosciddende langturschauffør, der er ansat hos en dansk vognmand og kører i dansk indregistrerede lastbiler, som kører langtur, kører turene så langt ned gennem Tyskland, at han kan definere sig ind under den her regel, så han kan nøjes med at betale den lave tyske skat og ikke det høje tyske arbejdsgiverbidrag.

Sandheden om det her er jo, at de personer, vi taler om her – det er den måde, det er snævert defineret på, vil jeg sige til hr. Flemming Kofod-Svendson – ikke kun betaler mindre i skat, end vi normalt gør i Danmark, men også betaler mindre i skat, end man gør i det land, hvor de betaler skatten, fordi de sparer det arbejdsgiverbidrag, som man normalt betaler i de lande, og de lande har vel at mærke høje bidrag, fordi det er via de høje bidrag i de lande, at de kan have nogle lavere indkomstskatter, end vi har.

Derfor bare den lille stilfærdige bemærkning: Vil man ikke godt fra partiernes og ordførernes side i udvalget love, at man vil bruge lidt saglig kraft på at studere det her? For det er fuldstændig rigtigt, som en af ordførerne sagde, at hvis det her var et spørgsmål om 30 mio. kr., jamen så var der ingen grund til at tage store diskussioner om det. Og hvis vi gik 3 år tilbage, ville det måske kun være 1 mio. kr. eller 2 mio. kr., for det er noget, der har udviklet sig, og hvis vi ikke får gjort noget ved reglen, der er rigtigt og ordentligt og anstændigt, så Og ingen af dem, vi taler om her, bliver ramt af mere end det, alle vi andre bliver ramt af hver dag, nemlig at betale normal dansk skat. Det er det værste, man kan blive udsat for efter det her forslag.

Og jeg forstår så i øvrigt heller ikke – jeg tror, det var hr. Flemming Hansen, der nævnte eksempelvis læger, eller var det hr. Kim Andersen? – hvorfor vi skal give en speciel høj præmie for, at de dygtige læger, vi har ansat på vore københavnske sygehuse, skal tage det overarbejde, vi også har brug for, hvis vi skal have vore ventetider bragt tilstrækkelig langt ned, at vi skal præmiere dem over skatten for at tage det arbejde i Malmø eller for, at de måske lægger deres hovedindsats i Malmø og deres biindsats i Danmark, fordi de så også får den præmie her, hvis de bor i Danmark.